

תלמודו בידו

יבמות

דף קו עמוד ב

- א] מי אלו האומרים "חלוץ הנעל" בסוף סדר החליצה ?
- ב] כשמקריאים ליבמה "לא אבה יבמי" שצריכה לומר, האם אפשר להפסיק אחר תיבת "לא" ?
- ג] מה הדין כשמקריאים ליבם "לא חפצתי לקחתה" ?
- ד] האם שטר חליצה צריכה שרטוט ?
- ה] רקקה והרוח העבירה את הרוק ולא בא לפני היבם, או אכלה שום ורקקה, האם יצאה חובת רקיקה ?

- א] תנא קמא: הדיינים אומרים.
ר' יהודה: מצוה על כל העומדים שם לומר "חלוץ הנעל" שלש פעמים.
- ב] אין להפסיק. שלא ישתמע ש"לא" הוא סיום דבריה שאמרה "מאן יבמי", ויתפרשו כמי שאמרה שלא מאן היבם להקים שם, אלא "אבה יבמי".
- ג] אביי: אין לחלק את התיבות, אלא יקריא אותם בבת אחת.
רבא: רשאי להפסיק, כי אין מקום לטעות ולהבין ש"לא" הוא סיום של מאמר קודם.
- ד] אביי: אינו משורטט. ולכן אין כותבים בו את הפסוקים במלואם אלא רק תחילתם וסופם, כיון שאין כותבים ארבעה תיבות בלא שרטוט.
מר זוטרא: משרטט את הקלף, וכותב בו את כל פרשת החליצה.
ואף שאסור לכתוב פרשה אחת מהתורה, היינו לצורך לימוד תינוק.
אבל שטר חליצה הוא סיפור דברים, והתירו במקום מצוה.
- ה] העבירה הרוח: אין זו רקיקה, שצריך "וירקה בפניו".
יבם גבוה והיא נמוכה וירקה, מיד כשהרוק יצא מפי היבמה מתקיים "בפניו".
יבם נמוך והיא גבוהה, צריך שהרוק יגיע כנגד פניו לפני שתעבירו הרוח.
אכלה שום: אין זו רקיקה. שאין הרוק בא מעצמו, אלא אכילת השום גרמה לרוק.